

Сега, Христосъ, като казва „тѣхнитѣ ангели“, подразбира ония умни същества, които държатъ смѣтка за нашитѣ постѣпки. Това, което наричаме „сѣвъѣсть“, то сж тия ангели, които живѣятъ въ насъ и които отбѣлѣзватъ всѣка наша постѣпка, добра или лоша, и които казватъ: „Ти направи добръ“ или „ти направи злѣ“ Обидишъ нѣкого, ангелътъ му ти казва: „Твоята постѣпка не е права“. Ти почнешъ да се извинявашъ: „Ама, извини, малко бѣхъ нервень, неразположенъ, такива сж условията“. Че си въ такова състояние, това нѣма нищо общо съ правилото, че не бива да прѣзирашъ тѣзи малкитѣ, върху които почиватъ Божественитѣ закони.

Тия малки работи по нѣкой пѣтъ причиняватъ и голѣми ползи и голѣми врѣди. Единъ вълкъ разправялъ, че билъ юнакъ и че между животнитѣ той билъ царь; лисицата му рекла: „Не се хвали толкова, защото, ако комаръ влѣзе въ твоя носъ, ще те ужили, и нищо не можешъ му направи“. — „Като духна съ носа, ще изхвъркне“, отговорилъ вълкътъ. Единъ день влѣзълъ комаръ въ носа му, ужилилъ го, внесълъ зараза, и вълкътъ умрѣлъ. И въ нашия животъ често малкитѣ причини въ едно или друго отношение може да съдѣйствуватъ на нашето развитие, но може и да ни спънатъ. Причинитѣ, които ни правятъ добри и лоши, не сж сами по себе лоши; лошо е тѣхното употребление. Вземете за примѣръ въздуха: ако го поставите въ дробоветѣ, ще прѣчисти кръвта, и ще бжде човѣку приятно отъ това прѣчистване; но ако го поставите въ стомаха, ще образува коремоболие — едно и сжщо нѣщо въ двата случая про-